

[OBLIG

G sg obligu.

Sł stp: oblik, *Cn* notuje, *Linde XVII(XVIII) – XVIII w.*

praw. Zobowiązanie; *obligatio, auctoramentum, condicio Cn*:

Wyrażenie: »oblig na imieniu«: żadnego ciężaru albo obligu nie masz na imieniu czarnowczyckim
RadzPodróż 73.

Szereg: »ciężar albo oblig«: *RadzPodróż 73 cf Wyrażenie.*

Synonimy cf OBLIGACYJA.

Cf OBLIGA, OBLIGACYJA

DDJ